

Κανέννας και καμία μόνη απέναντι στην καταστολή

Το τελευταίο χρονικό διάστημα παρατηρούμε στις γειτονιές της Νίκαιας όπου εδώ και δεκαετίες διαμένουν μετανάστες, ένα φαινόμενο που μόνο έκπληξη δεν μας προκαλεί.

Με πρόσχημα τα απαγορευτικά μέτρα στα πλαίσια της υγειονομικής – κατασταλτικής πολιτικής λόγω του covid19, **άνθρωποι που δεν απολαμβάνουν το προνόμιο της λευκότητας του δέρματος στοχοποιούνται, ελέγχονται συστηματικά από την αστυνομία και τους επιδίδονται πρόστιμα σωρηδόν**, ακόμα και αν έχουν την «απαραίτητη» βεβαίωση μετακίνησης, όπως επιβάλλουν οι κρατικές προσταγές για τη νέα μας καθημερινότητα. Η καταστολή απέναντι τους δεν σταματάει στα σύνορα, στον Έβρο, στο Αιγαίο, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Επιδιώκει να παρεισφύσει σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς τους με στόχο την κάθε είδους εξόντωσή τους. Ακόμα και την οικονομική.

Η φασιστική ρατσιστική τακτική του τοπικού ΑΤ δεν είναι κάτι που ξετρύπωσε από το πουθενά. Αποτελεί μια συνεπή συνέχεια της πρακτικής του επί χρόνων: από τη δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ το 2009 στο εν λόγω κολαστήριο, τα βασανιστήρια που υπέστησαν δεκάδες μετανάστες μέχρι και την ανοχή και υποστήριξη στους χρυσαυγίτες, όταν κυριαρχούσε η φιγούρα του γνωστού για τις σχέσεις του με την ΧΑ σερίφη - διοικητή Γιοβανίδη. Και αν αυτά σε κάποιους φαντάζουν «μακρινά», οι διαρκείς παρενοχλήσεις των μη λευκών θαμώνων της πλατείας αγ.Νικολάου, οι τραμπουκισμοί, οι απειλές, τα ξεγυμνώματα αποτελούν τις πρόσφατες ρατσιστικές πρακτικές του ΑΤ Νίκαιας. Τόσο πρόσφατες όσο και η παράδοση του σταθμού του μετρό στην κυκλοφορία. Η τοπική αρχή εμπλέκεται άμεσα, ενθαρρύνοντας και καλώντας τις δυνάμεις καταστολής. **Το παραμύθι του εξευγενισμού, της αναβάθμισης, της ανάπτυξης και της καθαρότητας τούς δίνει το τέλει άλλοθι να δρουν σαν ράμπο-υπερασπιστές της περιοχής.** Στόχος τους από τη μια να θέσουν στη σφαίρα της αορατότητας τους μετανάστες (ιδιαίτερα τους μελαμψούς), τους ρομά και από την άλλη να φιμώσουν τους ανθρώπους του αγώνα.

Απέναντι στη δυστοπία που μας επιβάλλουν αντιτάσσουμε τις σχέσεις αλληλεγγύης. Οι γειτονιές μας ήταν, είναι και θα είναι κοινωνικά και ταξικά προσδιορισμένες, συνδεδεμένες ζωτικά με την προσφυγιά. Οι ξεριζωμένες είχαν πάντα να αναμετρηθούν με την κρατική καταστολή, τον κοινωνικό εκφασισμό, το ρατσισμό και τίποτα δεν τους χαρίστηκε. Αναγνωρίζουμε τη θέση μας στο πλάι κάθε καταπιεσμένου, με την καθημερινότητα να επιβεβαιώνει τις σχέσεις αλληλεγγύης που αναπτύσσονται στήνοντας αναχώματα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

**ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΕΣ ΞΕΝΕΣ
ΝΑ ΣΠΕΙΡΟΥΜΕ ΤΟΝ ΙΟ ΤΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ**